

oznanilo

Gospod je blizu.
Nikar ne bodite
v skrbeh,
ampak v vsem
razodevajte
svoje želje Bogu v
molitvi
in prošnji z zahvalo.
In Božji mir,
ki vsak razum
presega,
bo varoval vaša srca
in vaše misli
v Kristusu Jezusu.
Flp 4,6–7

**3. adventna
nedelja**

**leto VI /2010-15
13. december 2015**

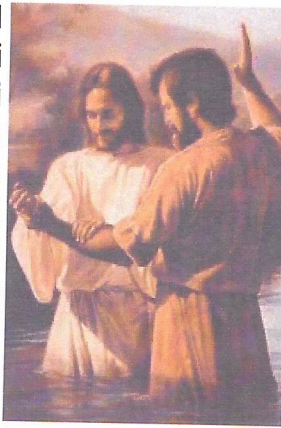
SPREMENIŠ ŽIVLJENJE, KO SREČAŠ KRISTUSA

»Saj ste duhovnik, a ne? Da ne bo nesporazumov – verujem v Kristusa, ki je kozmična energija, ki tudi nam daje pozitivno energijo, a zapovedi, ki jih oznanjate, se mi zdijo odveč!« mi je hitela dopovedovati gospa, ki sem jo prvič srečal. Zanj in za marsikaterega našega sodobnika je Kristus kozmična energija ali neki lik iz zgodovine, ki pa v ničemer ne zavezuje njihovega življenja. Zanje ni oseba, ki bi vplivala na njihove življenjske odločitve. Čisto drugače pa ra-

vnajo ljudje v evangeliju tretje adventne nedelje, ko hodijo k Janezu Krstniku in ga sprašujejo: »Kaj naj storimo?« (Lk3,10). Spokornik jim je odgovarjal, kako morajo živeti, ko se pripravljajo na Mesijev prihod. Kristus je tako prevzel Janeza Krstnika, da je obiskovalcem razlagal, kako naj se pripravijo na Odrešenikov prihod. Kristusa ne zožuje na megleno predstavo, ki jo

pogosto srečamo med današnjimi ljudmi (pozitivna energija ali silnice, sentimentalna podoba »sladkega Jezusa«), ampak ga predstavi kot osebo. Do energij je človek lahko brezbrizen, do osebe pa ne. Janez ima Kristusa za neskončno večjega od

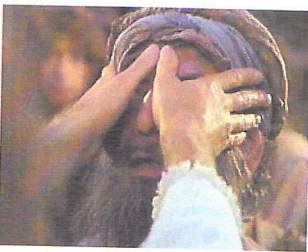
prizadevali, da bi izpolnili vsako njegovo naročilo. Njegova bližina bo v naše srce prinesla navdušujoč ogenj. Pa ne samo ognja, tudi veselje.

Božji navigacijski sistem

Bog je človeka ustvaril po svoji podobi in sličnosti. Vanj je zarisal pota pravičnosti, dobrote in usmiljenja. Zato je človek v svojem najglobljem duhovnem jedru usmerjen k Bogu. **Bog je za človeka najvišje dobro, absolutna lepota, po kateri hrepeni vsako srce, in najvišja resnica. Kako lahko ta božji navigacijski sistem odkrijemo v evangeliju tretje adventne nedelje? »Kaj naj storimo?« so vpraševali Janeza Krstnika. Isto vprašanje je zastavljala množica, cestnarji in vojaki. Kako naj uravnamo svoja pota? To vprašanje samo razodeva, da človek išče Boga, da je srečen le, če živi v svetu dobrote, lepote in resničnosti. V bivanjski globini je to dojel filozof Kant, ki je na podlagi tega vprašanja opredelil moralni, etični imperativ. Človekova vest je vodilo in gibalo vseh dejanj in odločitev. Vest je v notranjost položen božji navigacijski sistem. Vest pa je potrebno oblikovati, jo vzgajati, ostriti posluš**

sebe in govori, da mu ni vreden odvezati jermenov njegovih sandal. V njem vidi osebo, ki do zadnjega vlakna zaznamuje njegovo življenje. Postavlja nas pred odločilno izbiro, saj oznanja, da prihaja Kristus na zemljo z ognjem, ki bo prečistil človeštvo in naše namene. Ne prenese polovičarstva: ne moremo biti s Kristusom in njegovim nasprotnikom obenem.

Ko človek prizna Kristusa za osebo, za večjega od sebe in za Odrešenika, ni več nevtralen ali brezbrizen. Kristus ga bo zaznamoval in bo drugače živel. Če

gospa, ki sem jo prej omenil (in številni naši sodobniki), noče slišati za Kristu-

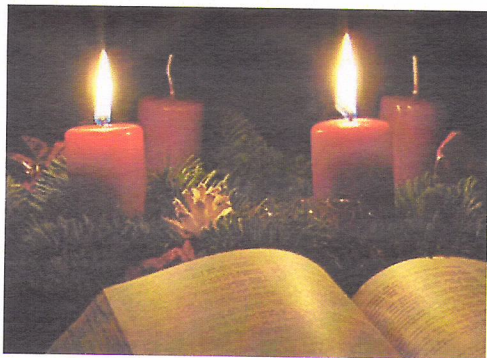
sove zapovedi, je tako zato, ker ga ni priznala kot osebo in ne kot Odrešenika. **Bolj kot bomo Boga priznali in ljubili, bolj si bomo**

zanjo. Zato množica, cestnarji in vojaki iščejo nasveta, sprašujejo: Kaj naj storimo? Že v prvih vrsticah Lukovega evangelija tretje adventne nedelje pa odkrijemo evangeljsko dodano vrednost. Cestnarji in vojaki so bili v očeh tedanje judovske družbe pokvarjenci, za denar in svoje egoistične namene so se prodali Rimljanom, prvi so v njihovem imenu pobirali davke, drugi so kot policaji rimskega imperija skrbeli za red. V Lukovem evangeliju je posebna pozornost namenjena obrobni družbeni skupinami, ki jim tedanje judovstvo ni dajalo prostora. Prihaja torej čas, ki bo vse izenačil in vsem dal enake možnosti. Prihaja nekdo, ki ne bo krščeval le z vodo, ampak v Svetem Duhu in ognju. Deliti suktnjo s tistim, ki je nima, ne terjati več, kot je prav, ravnati brez nasilja. To je bil odgovor Janeza Krstnika množici, cestnarjem in vojakom. Torej etično ravnanje, spoštovanje zlatega pravila, po katerem ne želi bližnjemu tega, kar ne želiš samemu sebi, oziroma naredi mu tako, kot sam pričakuješ od njega. To je prastaro izročilo človeštva, ki ga je Kristus potrdil in nadgradil z zakonom ljubezni in odpuščanja. Spet se lahko čudimo, kako je človeštvo začutilo božji navigacijski sistem v sebi. Sočutje

in usmiljenje sta kreposti, ki človeka potrjujeta v njegovi človečnosti. Kdor je pripravljen s potrebnimi deliti hrano in oblačilo, kdor od dolžnika ne terja tega, česar ne zmore vrniti, kdor živi zakon nenasilja, doslednega spoštovanja človekovega dostojanstva, kot človek razprostrta svoja angelska krila in je na poti samouresničenja in na poti k srečnemu in harmoničnemu sobivanju in redu, ki ga je Jezus Kristus začrtal v svojih blagih. In vendar je vse to le prvi del evangelija, tisti del, ki je veljaven za vse ljudi različnih kultur in ver, različnih svetovnonazorskih pogledov. Evangelist Luka nas želi popeljati dlje, k resnični adventni drži kristjana. Le do jermena Jezusovih sandal. **Največji med človeškimi otroki, kot je Jezus opredelil Janeza Krstnika, je doumel, da brez božjega posega dobro ne more zmagovati. Kdor zares želi biti usmiljen, dobrodelen, plemenit, miroljuben, mora neprestano zajemati iz čistih virov usmiljenja, dobrodelnosti, plemenitosti, iz izvirov miru, iz Boga. Samo s svojimi človeškimi dobrimi deli ne sežemo dlje kot do jermena Jezusovih sandal.** Potrebno je sprejeti krst v Svetem Duhu in v ognju, kar je lahko samo božje delo, milost, ki jo lahko

prejmemo od zgoraj. Za kristjane je božji navigacijski sistem (etični imperativ) dopolnjen in nadgrajen v Kristusu, ki je naša pot, resnica in življenje. **Gre za evangeljski navigacijski sistem, ki nas varno pelje k ciljem Jezusovega božjega kraljestva, ki je kraljestvo miru, resnice, dobrote in usmiljenja.**

STRAN ZA OTROKE

Jezus, prosim te za svojo mamo.
Ti si hotel, da mi je dala življenje.
Brez nje me ne bi bilo.
Hočem ji biti za to hvaležen.

*Kakor mami,
dolgujem svoje življenje tudi očetu.
Daj, da bom pozoren,
iskren in hvaležen otrok.*

**Jezus, daj, da se bosta
oče in mama
med seboj dobro razumela.**

Tedaj je Janez Krstnik v reki
Jordan krstil Jezusa.

Po krstu je Jezus
takoj stopil iz vode,
in glej,
odprla so se mu nebesa.
Videl je Božjega Duha,
ki se je spuščal
kakor golob
in prihajal nadenj.
In glej, glas iz nebes je rekel
»Ta je moj ljubljeni Sin,
nad katerim imam veselje.«

Angelci vsi prihitite in Marija iz nebes,
Jezusa z menoj častite, Jezus je pri meni res.

**Jezus tebi se zahvalim, v srcu mojem bivaš ti,
naj te nikdar več ne žalim, naj bom tvoj vse žive dni.**

Čisto mi srce ohrani in nedolžno naj živim,
me v skušnjavah hudih brani, smrtno nikdar ne grešim.

**Varuj moje sestra, brate in očeta, mamico
in še ena prošnja za te, vsi naj tebe ljubijo.**

Varuj svetega Očeta, škofa in duhovnike,
naj se širi vera sveta, spreobrnjeni grešnike.

**In ubogih se usmili, bolne žalostne krepčaj,
vsem ljudem pomagaj v sili, svetu mir svoj sveti daj.**

Kadar bo umreti treba, takrat pošlji angele,
me ponesejo do neba, tam bom vedno ljubil te.

STRAN ZA MLADE

Ne skrbite

Rimljani so definirali človeka kot nekoga, ki ga mučijo skrbi. Grki govorijo o mučnih in nadležnih skrbah, ki jim je človek podvržen. Skrb je vedno povezana s strahom pred grozečim trpljenjem. **Apostol Pavel pa poziva Filipjane, naj nič ne skrbijo. Namesto zaskrb-**

ljenosti in strahu za lastni obstoj naj stavijo svoje zaupanje v molitev. Svoje želje in skrbi naj izražajo Bogu v molitvi. Molitev sme biti proseče rotnje, zaznamovana pa mora biti tudi z zahvaljevanjem. Ne smem obtičati v prošnji; medtem ko prosim Boga, naj izpolni želje mojega srca, se moram hkrati tudi zahvaljevati za Božjo dobroto in usmiljenje. V zahvali zaupam, da bo Bog ukrepal in da hoče najboljšo zame.

Pavel ne ostane preprosto pri ukazu, naj nič ne skrbimo. Pokaže tudi pot, kako se lahko osvobodimo mučnih skrbi. Prosilna in zahvalna molitev

sta način, kako se izrazijo naše skrbi in obenem tudi izgubijo svojo strašljivo oblast nad nami. **»Preloži svoje breme na Gospoda, on bo skrbel zate!« (Ps 55,23) nam govori psalm. Če v molitvi prinesem svoje skrbi pred Boga, tedaj se spremenijo v zaupanje.**

Ta pot je kratka, bilo bi škoda, da bi se srečala, a ne pogledala. Ta pot je kratka, bilo bi škoda, da bi se srečala, a ne videla.

Res dolgo sem hodil
in gledal sem v tla
blodil sem brez cilja,
ko si me zmotil ti.

Spoznal sem te v revnem
Betlehemu, ko si kraljeval,
mir mi daroval.

Zdaj opazujem tvoj križ in se
sprašujem, čemu zdaj iščeš me,
me vabiš iz teme.

Učlovečenje je
tako velika skrivnost,
da je ni mogoče razumeti,
ampak samo
v veri sprejeti.
(dr. Zmaga Kumer)

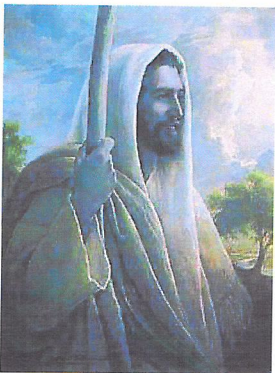
**“Blagor
čistim
v srcu,
kajti Boga
bodo gledali”**

SVETO PISMO

Množice pa so Jezusa spraševale: **»Kaj naj torej storimo?«**
Odgovarjal jim je:

**»Kdor ima dve suknji, naj ju deli s tistim,
ki nima nobene, in kdor ima živež, naj stori enako.«**

Tudi cestninarji so se prišli krstit, in so mu rekli:

»Učitelj, kaj naj storimo?«

Odvrnil jim je:

»Ne terjajte nič več, kakor vam je ukazano.«

Spraševali so ga tudi vojaki:

»In mi, kaj naj storimo?«

Rekel jim je:

**»Ne bodite do nikogar nasilni in nikogar ne trpinčite,
ampak bodite zadovoljni s svojo plačo.«**

Lk 3, 10-14

Odgovoril jim je:

**»Kdor ima dve suknji,
naj eno podarí tistemu,
ki je nima; in kdor ima jedi,
naj ravna enako.«**

Ker pa je ljudstvo živel
v pričakovanju in so vsi
v srcu mislili o Janezu,
ali ni morda on Kristus,
je Janez vsem govoril:

**»Jaz vas krščujem z vodo,
pride pa močnejši od mene
in jaz nisem vreden,
da bi mu odvezal jermen
njegovega obuvala:
on vas bo krstil s
Svetim Duhom in z ognjem.
(Lk 3, 11.15–16)**

Bog - ne avtomat

Jezus nam naroča,
naj se obračamo na Boga,
ne na avtomat.

Dva žetona in priteče kava.

- Če otrok reče svojemu očetu,
da bi se rad dotaknil
posode z vrelo vodo,
mu oče še ne bo izpolnil želje.
Mali potem vrešči in cepeta,
ker misli, da ga oče noče uslišati.
Toda oče ga sliši. In še kako!
- Pred Bogom smo
neskončno manjši
kakor otrok pred svojim očetom.
Mislimo, da nas noče slišati.
Toda Bog nas sliši.
- In še kako! Zaupajmo mu!

SVETNIK TEDNA

19. december URBAN V.

Po rodu je bil Francoz. Za papeža je bil izvoljen leta 1362, vendar ni šel v Rim, kjer je bil njegov škofovski sedež, temveč se je naselil v mestu Avignon, kjer je bila razkošna papeška rezidenca. Nad njo so se pohujševali ne samo preprosti verniki, ampak tudi večina škofov in cerkvenih dostojanstvenikov. To je bila mračna doba tako imenovane »babilonske sužnosti«, ko so papeži bivali v Avignonu in bili dejansko služabniki francoskega kralja. Urbana je bolelo, da papeštvo zaradi mnogih zlorab pri ljudeh ne uživa spoštovanja. Odločno je nastopil zoper vse zlorabe v Cerkvi. 1367 se je vrnil v Rim, vendar se je že 1370 vrnil v Avignon, kjer je istega leta, izčrpan od bolezni umrl.

SVETE MAŠE

NEDELJA, 13. december 2015

3. adventna nedelja

za + starše Smodiš

NEDELJA, 20. december 2015

4. adventna nedelja

za + iz družine Vrabl, mamo Marijo, očeta Feliksa in nečaka Maria

Svoboda in greh

Na prvih straneh Svetega pisma beremo, da je Bog ob koncu svojih "delovnih dni" ustvaril bitje "po svoji podobi" – človeka. **Ta podobnost Bogu je bila predvsem človekova svoboda, da se odloča za dobro ali slabo.** Stvarnik mu je dal nekatere omejitve, ki naj bi jih upošteval, da se ohrani prijateljstvo med njim in človekom. Toda človek je te meje prestopil in Bog ga je "poklical na odgovornost". Najprej je zaslišal Božji glas v svoji notranjosti – glas vesti, ki mu je jasno povedal, da je ravnal napačno. Potem pa se je moral pred Bogom zagovarjati kot pred sodiščem. V tem zagovoru je Adam krivdo za prestopek zvalil na ženo, ki mu jo je bil Bog dal za družico, ta pa se je izgovarjala na kačo-satana. Bog je kaznoval vse tri, vendar pa je svojo pravično kazen ublažil z napovedjo Odrešenika. "Kakšen greh je to bil, o tem je komaj mogoče dvomiti," piše Alojz Rebula. "Isti greh, s katerim se je že prej poskusil čisti duh, Lucifer ... Bog bom jaz. Poskus, vreči iz središča biti Boga in ustoličiti namesto njega svoj jaz."

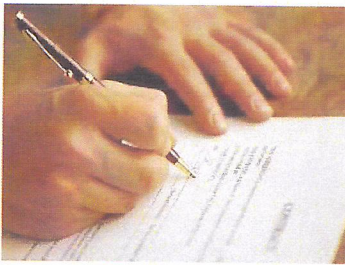
Človek sebi in drugim pripravlja najhujšo nesrečo, če dar svobode zlorablja, uporablja neodgovorno.

Bog je ustvaril človeka
po svoji podobi.

Tvoj DA, naj bo DA / tvoj NE, naj bo NE

Zgodba izvoljenega ljudstva stare zaveze je zgodba sodobnega človeštva, nas – kristjanov, vsakogar med nami. Tudi mi smo sklenili zavezo prijateljstva, sinovstva z Bogom, pa to zavezo iz dneva v dan kršimo. Pridejo ure, ko se zamislimo in spoznamo, da smo za hudo, ki nas zadeva, v veliki meri krivi sami. Hoteli bi ustvarjati svet brez Boga, toda tak svet se obrne proti človeku, kajti iz njega je izgnana ljubezen, ki prihaja samo od Boga.

Jezus prihaja, da bi uničil kraljestvo laži, teme in sovraštva. Osvoboditi mora naša srca, saj iz njih, kot je sam dejal, prihaja dobro ali hudo. V adventu pripravimo pot Gospodu v svojih srcih. Prosimo ga za milost doslednosti: da ne bi nekaj obljubili, potem pa na to brž pozabili, da ne bi bili samo nedeljski kristjani, ampak tudi "vsakdanji". Slovenski pregovor "Obljuba dela dolg" je nastal na podlagi žalostnih izkušenj, ki so jih imeli ljudje v medsebojnih odnosih. Ko so se dogovorili za delo ali kaj drugega, so slovesno obljubili,

da bodo to zagotovo izpolnili – pa je velikokrat ostalo le pri besedah. Ta nezvestoba dani besedi ali obljubi je danes že kar splošno razširjena bolezen, ki zastruplja naše medsebojne odnose. Hudo je, če se ne moreš na nikogar zanesti! Naj bodo to delavci, razni obrtniki; še huje je, če so dani besedi nezvesti v družinah: otroci "pozabijo", kaj so obljubili staršem, starši ne držijo obljube, dane otrokom. Jezus nas uči, da naj bo naše govorjenje "da da" in "ne ne", nobenega prisega-nja in zaklinjanja. Če dano besedo držimo, si pridobimo zaupanje ljudi in Bog to blagoslavlja.

Slovenski pastoralni center

Einsiedlergasse 9-11, 1050 Wien

Telefon: **0664/885 93 813** (*Matija*)

Skype: **Tratnjek Matija**

elektronska pošta: **info@spc-dunaj.net**

internetna stran: **www.spc-dunaj.net**

facebook naslov: **SPC Dunaj**

Odgovarja: **Matija Tratnjek**

**STE SE DANES
ŽE NASMEJALI?**

Pride sv. Peter do Boga in mu reče: "Zunaj pred vrati so štirje ateisti, ki bi radi govorili s tabo." Reče Bog: "Reci jim, da me ni!"